

DONOSZENIE (1) *sb n*

D sg donosz(e)niu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przebycie ciąży do końca, prawidłowo; urodzenie płodu we właściwym czasie: Y też ta przerzeczona mać: niedopuszcza porzucenia dzieciątka/ ale mocno pomaga ku zupełnemu donożeniu. FalZioł V 87.

Cf **DONOSIĆ, NIEDONOSZENIE**

LZ